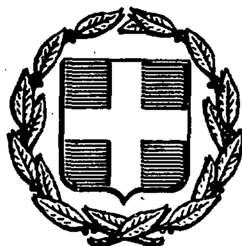

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1986 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 177

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1654

Υπαγωγή του τακτικού προσωπικού των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1.

1. Το τακτικό προσωπικό των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.), που ασφαλίζεται στον κλάδο συντάξεων του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) και διέπεται από τις διατάξεις του υπαλληλικού κώδικα (π.δ. 611/1977/ΦΕΚ 198), όπως αυτές εφαρμόζονται στους υπαλλήλους των ν.π.δ.δ., υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 (ΦΕΚ 191), όπως ισχύουν κάθε φορά, ύστερα από κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του Υπουργού που εποπτεύει τα ν.π.δ.δ. Προκειμένου περί προσωπικού που ασφαλίζεται στο Ι.Κ.Α.—Τ.Ε.Α.Μ., με την ίδια απόφαση, μπορεί να υπαχθεί στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.—Ε.Τ.Ε.Α.Μ., μετά από γνώμη του Δ.Σ. του οικείου νομικού προσώπου.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 εφαρμόζονται από τότε που ίσχυσαν και στο τακτικό προσωπικό του Εθνικού Ιδρύματος Προστασίας Κωφαλάλων, που υπηρετεί κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 2.

1. Το τακτικό προσωπικό του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και του Ταμείου Ασφαλίσεως Χρηματιστών - Μεσιτών - Αντικρυστών (Τ.Α.Χ.Μ.Α.) υπάγεται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962, όπως ισχύουν κάθε φορά, ύστερα από κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του υπουργού που εποπτεύει τα ν.π.δ.δ.

2. Η εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου, που προβλέπεται από την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962, για την αναγνώριση ως συντάξιμης της υπηρεσίας του προσωπικού, που παρασχέθηκε στα ν.π.δ.δ. της προηγούμενης παραγράφου με οποιαδήποτε νομική σχέση, καθώς και για τις προϋπηρεσίες που αναγνωρίστηκαν και εξαγοράστηκαν από το Τ.Α.Χ.Μ.Α., βαρύνει εξ ολοκλήρου το Ταμείο, ως προς το προσωπικό του, ενώ, ως προς το προσωπικό του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, βαρύνει κατά ποσοστό δέκα στα εκατό το Ταμείο και κατά ποσοστό ενενήντα στα εκατό το Χρηματιστήριο, για το μέχρι 31.8.1983 χρονικό διάστημα και κατά δεκαπέντε στα εκατό το Ταμείο και δύο στα εκατό το Χρηματιστήριο για το εφεξής διάστημα.

3. Συντάξεις, που απονεμήθηκαν από το Ταμείο Ασφαλίσεως Χρηματιστών — Μεσιτών — Αντικρυστών μέχρι την έκδοση της πιο πάνω απόφασης, σύμφωνα με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας 17468/Σ.174 της 13ης Ιουνίου — 1ης Ιουλίου 1959, θεωρούνται ότι νόμιμα απονεμήθηκαν.

4. Η εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου που προβλέπεται από την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962 για την αναγνώριση ως συντάξιμης της υπηρεσίας που παρασχέθηκε στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Αρτοποιών με οποιαδήποτε νομική σχέση, από τους τακτικούς υπαλλήλους του που υπάγονται στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α., σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 1393/1983 (ΦΕΚ 126), καθώς και για τις προϋπηρεσίες που αναγνωρίστηκαν και εξαγοράστηκαν στο Ταμείο αυτό, καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. από το Ταμείο. Η διάταξη αυτή ισχύει από τότε που ίσχυσε το άρθρο 1 του ν. 1393/1983.

Άρθρο 3.

1. Από την έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης οι συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφαλίσεως Χρηματιστών — Μεσιτών — Αντικρυστών, πρώην υπάλληλοι του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και του Ταμείου Ασφαλίσεως Χρηματιστών — Μεσιτών — Αντικρυστών, μεταφέρονται στο Ι.Κ.Α., το οποίο από την ίδια χρονολογία βαρύνεται με την καταβολή των συντάξεών τους και θεωρούνται εφεξής συνταξιούχοι του.

2. Οι συνταξιούχοι της προηγούμενης παραγράφου εξακολουθούν να λαμβάνουν τα ποσά των συντάξεων που καταβάλλονται σ' αυτούς από το Ταμείο και τα οποία εφεξής αυξάνονται κατά το ποσοστό των αυξήσεων που χορηγούνται κάθε φορά στους συνταξιούχους πρώην τακτικούς υπαλλήλους του Ι.Κ.Α.

3. Η επιβάρυνση, που θα προκύψει από τη μεταφορά των συνταξιούχων, καθορίζεται σε εφάπαξ ποσό με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από αναλογιστική μελέτη και καταβάλλεται στο Ι.Κ.Α. από το Ταμείο Ασφαλίσεως Χρηματιστών — Μεσιτών — Αντικρυστών σύμφωνα με όσα ορίζει η ίδια απόφαση.

Άρθρο 4.

1. Το τακτικό προσωπικό της πρώην Διεθνούς Έκθεσης Θεσ/νίκης (Δ.Ε.Θ.), που μεταφέρθηκε με το ν. 735/19[illegible] (ΦΕΚ 313) στη Διεθνή Έκθεση Θεσ/νίκης Α.Ε. (Δ.Ε.Θ. Α.Ε.), εξακολουθεί να διέπεται από τις συνταξιοδοτικές διατάξεις του ν. 3163/1955 (ΦΕΚ 71), όπως ισχύουν κάθε φορά.

2. Η υπηρεσία που παρέχει στη Δ.Ε.Θ. Α.Ε. από τη σύσταση της το προσωπικό της προηγούμενης παραγράφου

εξομοιώνεται, ως προς το δικαίωμα της συνταξιοδότησής του από το Ι.Κ.Α., με την υπηρεσία που παρείχε στην πρώην Δ.Ε.Θ. Οι ασφαλιστικές εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου, που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Ι.Κ.Α. για την ασφάλιση του προσωπικού αυτού, καταβάλλονται από τη Δ.Ε.Θ. Α.Ε.

3. Ο υπολογισμός των εισφορών, η αναγνώριση υπηρεσιών και προϋπηρεσιών, καθώς και ο κανονισμός της σύνταξης του προσωπικού της παρ. 1 του άρθρου αυτού γίνονται σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 3 του ν. 1505/1984 (ΦΕΚ 194), με βάση το βασικό μισθό του μισθολογικού κλιμακίου του κλάδου δημόσιων πολιτικών υπαλλήλων με τους οποίους έχουν τα ίδια τυπικά προσόντα και που αντιστοιχεί στα έτη υπηρεσίας του κάθε υπαλλήλου, μαζί με την προσαύξηση του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν από την έναρξη της ισχύος του ν. 735/1977. Συντάξεις, που απονεμήθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 1846/1951 (ΦΕΚ 179) σ' όσους αποχώρησαν από την υπηρεσία ύστερα από την ισχύ του ν. 735/1977 και μέχρι την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, μπορούν να επανακριθούν κατά τις διατάξεις αυτού του άρθρου ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων προς το Ι.Κ.Α. μέσα σε προθεσμία ενός έτους από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού. Οι διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 11 του π.δ. 1041/1979 (ΦΕΚ 292), όπως ισχύουν, εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.

Η σύνταξη που θα απονεμηθεί κατά την παράγραφο αυτή καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της αίτησης μήνα.

5. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου αυτού ισχύουν και για το τακτικό προσωπικό του πρώην Ο.Α.Π. και πρώην Ε.Ι.Ρ.Τ., που εξακολουθεί να διέπεται, σύμφωνα με το ν. 1393/1983 (ΦΕΚ 126) και το ν. 394/1976 (ΦΕΚ 199) αντίστοιχα, από τις διατάξεις του ν. 3163/1955 (ΦΕΚ 71).

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή και στους υπαλλήλους που αποχώρησαν από την υπηρεσία από 1ης Ιανουαρίου 1984 και μετά.

Άρθρο 5.

1. Υπάλληλοι ν.π.δ.δ. με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, που απολύθηκαν από τη δικτατορία και επαναπροσλήφθηκαν στην υπηρεσία τους κατά τη διάρκειά της, μπορούν να αναγνωρίσουν ως συντάξιμο το χρόνο που παρέμειναν εκτός υπηρεσίας, εφ' όσον α) ο χρόνος αυτός θεωρήθηκε ως χρόνος πραγματικής υπηρεσίας για τη βαθμολογική και μισθολογική τους εξέλιξη, β) υπάγονται σε συνταξιοδοτικές διατάξεις ανάλογες με των δημόσιων υπαλλήλων και γ) είναι στην ενεργό υπηρεσία κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Για την αναγνώριση αυτή η εισφορά εργοδότη και ασφαλισμένου, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν.δ. 4277/1962, βαρύνει εξ ολοκλήρου τα νομικά πρόσωπα.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 1393/1983 εφαρμόζονται και για εκείνους που αποχώρησαν από την υπηρεσία μέχρι την έναρξη της ισχύος των διατάξεων αυτών. Η σύνταξη που κανονίζεται για τα πρόσωπα αυτά ή η αύξησή της καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της αίτησης μήνα.

3. Η αληθινή έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 του ν. 765/1978 (ΦΕΚ 49) και της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 1393/1983, που αφορούν την αναγνώριση ως συντάξιμης της προϋπηρεσίας με αμοιβή σε ποσοστά, είναι ότι από την προϋπηρεσία αυτή αναγνωρίζεται μόνο το τμήμα του μήνα για το οποίο παρασχέθηκε υπηρεσία με την παραπάνω αμοιβή.

Άρθρο 6.

1. Στο άρθρο 19 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64) προστίθεται παρ. 5, που έχει ως εξής :

«5. Πρόσωπα, που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους και έχουν χρόνο υπηρεσίας μεγαλύτερο των 15 ετών, μπορούν να εξαιρεθούν από την ασφάλιση που προβλέπεται από τις διατάξεις αυτού του άρθρου, εφ' όσον με αμετάκλητη αίτησή τους δηλώσουν προς το οικείο ταμείο με κοινοποίηση στον εκκαθαριστή αποδοχών, ότι δεν επιθυμούν την υπαγωγή τους στις διατάξεις αυτές».

2. Η αίτηση — δήλωση, που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, πρέπει να υποβληθεί μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου, τυχόν δε καταβληθείσες εισφορές για πραγματική ασφάλιση ή αναγνώριση προϋπηρεσίας επιστρέφονται άτοκα από τον εκκαθαριστή αποδοχών και συμψηφίζονται με μελλοντικές αποδόσεις προς το οικείο ταμείο.

Άρθρο 7.

1. Στα Υποκαταστήματα Ι.Κ.Α. μπορούν να συνιστώνται τοπικές διοικητικές επιτροπές, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.Κ.Α., εάν αυτό κρίνεται αναγκαίο από το μεγάλο αριθμό υποθέσεων που εκκρεμούν σ' αυτά.

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν και εφαρμόζονται οι διατάξεις της περ. α' της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ν. 825/1978 (ΦΕΚ 189), του άρθρου 10 του ν. 1096/1980 (ΦΕΚ 281) και λοιπές κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 8.

1. Το εδάφ. α' της παρ. 10 του άρθρου 22 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111) αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«10. Οι εργασίες και ειδικότητες, που έχουν υπαχθεί μέχρι την 1.1.1985 στους πίνακες των εδαφίων Α' και Β' της παρ. 1 του άρθρου 104 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α., μπορούν να επανακριθούν από το δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Κρίσης Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, εφ' όσον υποβληθεί σχετικό αίτημα μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον στον αρμόδιο ασφαλιστικό φορέα. Η ίδια δυνατότητα παρέχεται και στους ασφαλιστικούς φορείς (Ι.Κ.Α.—Δ.Ε.Η.)».

2. Οι προθεσμίες που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 22 του ν. 1469/1984 για την άσκηση του δικαιώματος της προσφυγής στο δευτεροβάθμιο Συμβούλιο Κρίσης Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων, για τις περιπτώσεις που ορίζονται στην ίδια παράγραφο, παρατείνονται για έξι μήνες (6) από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Τυχόν αιτήσεις για επανάκριση, που υποβλήθηκαν εκπρόθεσμα, θεωρούνται ότι υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα και κρίνονται από το δευτεροβάθμιο Συμβούλιο.

Άρθρο 9.

1. Οι διατάξεις των περιπτ. γ' των παρ. 1 των άρθρων 5 και 31 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 1041/1979 - ΦΕΚ 292), 35 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ. 1285/1981 - ΦΕΚ 314), και 2 του ν. 1974/1952 (ΦΕΚ 3), όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 4 του ν.δ. 1069/1971 (ΦΕΚ 270), αντικαθίστανται ως εξής :

«γ.' Η διαζευγμένη θυγατέρα, εφ' όσον συντρέχουν αθροιστικά οι εξής προϋποθέσεις :

αα) Ο γάμος να λύθηκε με κοινή υπαιτιότητα ή με υπαιτιότητα του συζύγου ή από λόγο που δεν αφορά αποκλειστικά το πρόσωπό της ή με συναινετικό διαζύγιο ή να συντρέχει περίπτωση βίαιης διακοπής της δίκης λόγω θανάτου του συζύγου.

ββ) Να μην έχει μηνιαίο εισόδημα από το Δημόσιο ή το δημόσιο τομέα μεγαλύτερο από το κατώτατο όριο σύνταξης του Δημοσίου, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά.

Επίσης να μην έχει εκάστοτε φορολογητέο εισόδημα, από οποιαδήποτε άλλη πηγή, μεγαλύτερο από το παραπάνω καθοριζόμενο κατώτατο όριο.

γγ) Να μην παίρνει άλλη σύνταξη και να μην έχει ασφαλιστεί για σύνταξη σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας σύνταξης.

δδ) Κατά την 31 Δεκεμβρίου 1986 να έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας της»..

2. Δικαιώματα, που έχουν αναγνωρισθεί με τις διατάξεις που αντικαθίστανται, δε θίγονται.

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού έχουν εφαρμογή και για διαζευγμένες θυγατέρες, των οποίων το δικαίωμα γεννήθηκε πριν από την ισχύ του νόμου αυτού.

Η σύνταξη αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή τους και είναι πληρωτέα από την πρώτη του μήνα κατά τον οποίο εκδίδεται η σχετική πράξη ή απόφαση.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται ανάλογα και για διαζευγμένες θυγατέρες υπαλλήλων και συνταξιούχων ν.π.δ.δ., το προσωπικό των οποίων διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τους δημόσιους υπαλλήλους, είτε κατά παραπομπή προς όσα ισχύουν γι' αυτούς είτε με ίδια νομοθετήματα που επαναλαμβάνουν τις σχετικές διατάξεις, καθώς και για τις διαζευγμένες θυγατέρες σιδηροδρομικών υπαλλήλων και συνταξιούχων που διέπονται από τις διατάξεις του ν.δ. 3395/1955 (ΦΕΚ 276).

Άρθρο 10.

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 997/1979 (ΦΕΚ 287) προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής :

«Κατ' εξαίρεση, τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου δικαιούνται σύνταξη από το Ι.Κ.Α. με τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τους, εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει οποτεδήποτε 4.500 τουλάχιστον ημέρες εργασίας αποκλειστικά σε υπόγειες στοές».

Άρθρο 11.

Το προσωπικό του Ο.Σ.Ε., που ασφαλίζεται στο Ι.Κ.Α. — Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και το προσωπικό του Ο.Τ.Ε., που ασφαλίζεται στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης προσωπικού Ο.Τ.Ε., μπορεί να ζητήσει την εξαίρεσή του από το Ι.Κ.Α. — Ε.Τ.Ε.Α.Μ. και τον παραπάνω κλάδο αντίστοιχα, εφ' όσον καλύπτεται ασφαλιστικά από δύο φορείς κύριας ασφάλισης.

Η εξαίρεση από την επικουρική ασφάλιση αρχίζει από τον επόμενο μήνα από εκείνον της υποβολής αμετάκλητης δήλωσης προς τον οικείο φορέα, που θα πρέπει να υποβληθεί, από μεν το προσωπικό που ήδη υπηρετεί μέσα σε 6 μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, προκειμένου δε για τους νεοπροσλαμβανόμενους, μέσα στην ίδια προθεσμία από την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του επικουρικού κλάδου.

Άρθρο 12.

1. Από 1.1.1987 η ασφάλιση που ασκείται από το Ταμείο Ασφαλίσεως Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων (Τ.Α.Ν.Π.Υ., που ιδρύθηκε με τον α.ν. 275/1936 (ΦΕΚ 470), ενεργείται από δύο οικονομικά αυτοτελείς και ξεχωριστούς μεταξύ τους κλάδους : α) τον κλάδο κύριας ασφάλισης (ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και θανάτου) και β) τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης (ασφάλιση αναπηρίας, γήρατος και θανάτου).

2. Οι κλάδοι έχουν λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια.

3. Τα αποθεματικά του Τ.Α.Ν.Π.Υ., που θα υπάρχουν την 31.12.86, κατανέμονται κατά το ήμισυ στον κλάδο κύριας ασφάλισης και κατά το άλλο ήμισυ στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης. Η λοιπή κινητή και ακίνητη περιουσία παραμένει κοινή και για τους δύο κλάδους για κάλυψη λειτουργικών αναγκών.

Άρθρο 13.

1. Στον κλάδο κύριας ασφάλισης υπάγονται τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στο Ταμείο για κύρια ασφάλιση και στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης τα πρόσωπα που ασφαλίζονται στο Ταμείο για επικουρική ασφάλιση, σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν. 275/1936 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 2 του Καταστατικού του Ταμείου (Φ.29/1455/1977 απόφαση Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΦΕΚ 1028/77 τ.Β΄), όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με την Φ.29/3/2962/7.2.86 (ΦΕΚ 141/86 τ. Β΄) απόφαση Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων).

2. Ο χρόνος ασφάλισης στο Ταμείο για την κύρια ασφάλιση θεωρείται ότι διανύθηκε στον κλάδο κύριας ασφάλισης και ο χρόνος ασφάλισης στο Ταμείο για την επικουρική ασφάλιση θεωρείται ότι διανύθηκε στον κλάδο επικουρικής ασφάλισης.

Άρθρο 14.

Η διοίκηση των κλάδων ασκείται από το Δ.Σ. του Τ.Α.Ν.Π.Υ., οι αρμοδιότητες του οποίου επεκτείνονται αναλόγως και σ' αυτούς. Η υπηρεσία των κλάδων διεξάγεται από τις υπηρεσίες του Ταμείου. Οι λειτουργικές δαπάνες, αφαιρουμένων των προσόδων από ακίνητη περιουσία, επιβαρύνουν κατ' ισομοιρία και τους δύο κλάδους.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται η σύνθεση και η συγκρότηση του Δ.Σ. του Ταμείου.

Μέχρι το διορισμό των μελών του νέου Δ.Σ. το Ταμείο διοικείται από το υπάρχον Δ.Σ.

Άρθρο 15.

Για τους μέχρι την 31.12.1986 ασφαλισμένους του Ταμείου, εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 14 του Καταστατικού του Ταμείου.

Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 5 του ν.δ. 4202/1961, όπως αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 10 του ν. 1405/1983.

Το ποσό συμμετοχής του κάθε κλάδου στη δαπάνη της συνταξιοδότησης που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 5 του ν.δ. 4202/1961, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του ν. 1405/1983, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου και δεν μπορεί να υπερβεί το 20%.

Άρθρο 16.

Με τα καταστατικά του κάθε κλάδου, που εκδίδονται με π. δ/γμα με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοιν. Ασφαλίσεων ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Τ.Α.Ν.Π.Υ. και γνώμη του Συμβουλίου Κοιν. Ασφάλειας, ορίζονται τα ασφαλιστέα πρόσωπα, οι προϋποθέσεις απονομής των παροχών, το είδος, η έκταση και το ύψος τους, η διαδικασία με την οποία χορηγούνται, οι λόγοι έκπτωσης και αναστολής της καταβολής των παροχών, τα θέματα που αφορούν την παραγραφή των αξιώσεων για παροχές, ο χρόνος έναρξης λειτουργίας του δικαιώματος για παροχές, τα θέματα

της αναγνώρισης και εξαγοράς προϋπηρεσίας, η απόδειξη της ηλικίας των ασφαλισμένων, η τήρηση μητρώου ασφαλισμένων, ποια λογιστικά βιβλία πρέπει να τηρούνται, τα σχετικά με την έκδοση παραστατικών διαχειρίσεως θέματα, η κατάρτιση του προϋπολογισμού, ισολογισμού και απολογισμού, τα θέματα προμηθειών και εκμισθώσεως ακινήτων, καταθέσεως και διαθέτεως κεφαλαίων, αγοράς και φυλάξεως χρηματογράφων, τα του ύψους της βεβαιώσεως της εισπράξεως και των συνεπειών καθυστέρησης καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών, οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης, όπως και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία και εκπλήρωση του σκοπού των κλάδων.

2. Με τη διαδικασία, που ορίζεται από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, τροποποιούνται, συμπληρώνονται και αντικαθίστανται κάθε φορά οι διατάξεις των καταστατικών των κλάδων.

3. Μέχρι να εκδοθούν τα καταστατικά των κλάδων εφαρμόζονται οι διατάξεις της νομοθεσίας του ταμείου.

Άρθρο 17.

1. Υπάλληλοι των υπουργείων, τα οποία καταργήθηκαν με το ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137), καθώς και οι υπάλληλοι υπηρεσιών οι οποίες μεταφέρονται σ' άλλο υπουργείο, διατηρούν και μετά την ισχύ του πιο πάνω νόμου την επικουρική ασφάλιση που είχαν.

2. Οι νεοδιοριζόμενοι υπάλληλοι των υπουργείων που συστάθηκαν με τον παραπάνω νόμο ασφαλίζονται στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης, στο οποίο ασφαλίζεται και το λοιπό μόνιμο προσωπικό της υπηρεσίας στην οποία διορίζονται.

3. Οι υπάλληλοι των υπουργείων που δεν έχουν επικουρική ασφάλιση ασφαλίζονται σε ένα από τα ταμεία αρωγής δημοσίων υπαλλήλων που λειτουργούν, το οποίο καθορίζεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ταμείου στο οποίο θα υπαχθούν.

4. Οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και σε περίπτωση μελλοντικής μεταφοράς υπηρεσιών από υπουργείο σε υπουργείο, κατάργησης ή συγχώνευσης υφιστάμενων και ανασύστασης υπουργείων που έχουν καταργηθεί ή συγχωνευθεί, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 24 του ν. 1558/1985.

Άρθρο 18.

Στο τέλος της παρ. 5 του άρθρου 10 του ν.δ. 4104/1960 (ΦΕΚ 147), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 4476/1965 (ΦΕΚ 103), προστίθεται διάταξη, ως εξής:

«Η παραπάνω μεταβίβαση επέρχεται αυτοδικαίως από τότε που γεννήθηκε η αξίωση. Συμβιβασμός του δικαιούχου, παραίτηση, εκχώρηση ή με οποιοδήποτε τρόπο αλλοίωση της αξίωσής του για αποζημίωση είναι άκυρη κατά το μέρος που αφορά τις παραπάνω αξιώσεις του ΙΚΑ από παροχές».

Άρθρο 19.

1. Η παράγρ. 2 του άρθρου 6 του ν.δ. 95/1973 (ΦΕΚ 169), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 3 του ν. 253/1976 (ΦΕΚ 16), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ως τακτικές αποδοχές για την εφαρμογή του άρθρου αυτού νοούνται ο βασικός μισθός του μισθολογικού κλιμακίου, που θα ισχύει κάθε φορά, μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας και την Α.Τ.Α. Σε καμιά περίπτωση το σύνολο των πιο πάνω αποδοχών δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό που προκύπτει κάθε φορά από την πρώτη περίπτωση της παραγρ. 2 του άρθρου 3 του παρόντος».

2. Η ισχύς αυτού του άρθρου ανατρέχει στην 1η Μαΐου 1985 και αφορά τους εξερχόμενους από την υπηρεσία μετά την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 20.

Κρατήσεις υπέρ του Μ.Τ.Π.Υ., που προβλέπονται από τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.δ. 1050/1942 και της περ. β' της παρ. Α' του άρθρου 22 του π. δ/τος 422/1981 «περί κωδικοποιήσεως των περί Μ.Τ.Π.Υ. διατάξεων» (ΦΕΚ 114/Α'/81), επί του αντιτίμου των εργασιών ή υπηρεσιών που έχουν προσφερθεί σε ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, εφ' όσον δεν έχουν γίνει ή δεν έχουν αποδοθεί στο Ταμείο αυτό μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου, βαρύνουν τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και καταβάλλονται εφάπαξ ή σε δόσεις ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Μ.Τ.Π.Υ.

Για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που καταργήθηκαν ή συγχωνεύθηκαν, οι ανωτέρω κρατήσεις βαρύνουν τους φορείς που έχουν αναλάβει το έργο των καταργηθέντων ή συγχωνευθέντων ασφαλιστικών οργανισμών.

Ποσά, που έχουν καταλογισθεί σε βάρος μελών διοικητικών συμβουλίων ή υπαλλήλων ασφαλιστικών οργανισμών ή έχουν βεβαιωθεί από τα δημόσια ταμεία, δεν αναζητούνται και διαγράφονται με πράξη του αρμόδιου οργάνου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καταλογίζονται δε σε βάρος των υπόχρεων ασφαλιστικών οργανισμών ή των φορέων της προηγούμενης περίπτωσης.

Άρθρο 21.

Η παρ. 6 του άρθρου 33 του ν. 1469/1984 (ΦΕΚ 111) αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, ως εξής:

«6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64), χρόνος ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού είναι ο χρόνος ο οποίος, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού, λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1358/1983, όπως ισχύουν κάθε φορά, καθώς και ο χρόνος συμμετοχής στην Εθνική Αντίσταση που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 1543/1985 (ΦΕΚ 73), όπως ισχύουν κάθε φορά».

Άρθρο 22.

1. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 41 του α.ν. 1846/51, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4476/1965, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Η κατά τα ανωτέρω συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης αρχίζει από την υποβολή αίτησης και διενεργείται για 25 μέρες ασφάλισης το μήνα και 300 το χρόνο. Τα ημερομίσθια που πραγματοποιήθηκαν σε προαιρετική ασφάλιση δε συνυπολογίζονται για τη συμπλήρωση των 500 ή των 3.000 ημερομισθίων για την εκ νέου συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης, εφ' όσον αυτή έχει διακοπεί για λόγους που δεν οφείλονται σε ανάληψη εργασίας ή συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας του ασφαλισμένου».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 41 του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης δε χωρεί, αν ο ασφαλισμένος κατά την υποβολή της σχετικής αίτησης είναι ασφαλιστικά ανάπηρος, κατά την έννοια του α' εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 28 του α.ν. 1846/1951.

Άρθρο 23.

Για την άσκηση του επαγγέλματος του απολυμαντού απαιτείται άδεια που χορηγείται ύστερα από εκπαίδευση που γίνεται σε δημόσιο απολυμαντήριο.

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορίζονται τα προσόντα και η διαδικασία άσκησης των υποψήφιων απολυμαντών, η χορήγηση της άδειας, η κατοχύρωση του επαγγέλματος των ήδη ασκούντων το επάγγελμα αυτό βάσει της προϋπηρεσίας και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 24.

1. Η μεταβίβαση ή η υπόσχεση μεταβίβασης στο Δημόσιο ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου νοσοκομείου, μαιευτηρίου, καρδιοχειρουργικού ή μαστολογικού κέντρου για την εφαρμογή του Εθνικού Συστήματος Υγείας γίνεται με συμβολαιογραφική πράξη απευθείας μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων περί Λογιστικού του Δημοσίου και των ν.π.δ.δ..

2. Όλες οι συμβολαιογραφικές και μη συμβάσεις και οποιεσδήποτε άλλες πράξεις που θα υπογραφούν σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο για τη μεταβίβαση των ακινήτων, κινητών, εξοπλισμού και εν γένει περιουσιακών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος, τέλος χαρτοσήμου, δικαίωμα, κράτηση ή εισφορά υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου και εξαιρούνται των διατάξεων που ισχύουν ή που θα ισχύσουν για τα δικαιώματα και τις αμοιβές συμβολαιογράφων, δικηγόρων και των συλλόγων τους.

3. Οι διατάξεις του ν. 1062/1980, όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 1579/1985, έχουν εφαρμογή και για οποιαδήποτε άλλη δωρεά ή υπόσχεση δωρεάς προς το Δημόσιο ή ν.π.δ.δ. του ν. 1397/1983.

4. Το προσωπικό, πλην των γιατρών, που υπηρετούσε με οποιαδήποτε εργασιακή σχέση στο Μαιευτήριο ΜΑΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ, εξακολουθεί να υπηρετεί στο Νοσοκομείο — Μαιευτήριο (Ν.Π.Δ.Δ.), που συστήθηκε με το π.δ. 321/1985, με την ίδια εργασιακή σχέση μέχρι την έκδοση του νέου οργανισμού του νοσοκομείου. Για τη μονιμοποίησή του εφαρμόζονται οι κείμενες διατάξεις που ισχύουν για το προσωπικό των νοσηλευτικών ιδρυμάτων.

5. Η ρύθμιση της προηγούμενης παραγράφου ισχύει και για το προσωπικό της επιχείρησης «ΤΣΑΓΚΑΡΗ Α.Ε.», που διατηρήθηκε στο νοσοκομείο με τη σύμβαση της επιχείρησης με το Ι.Κ.Α. και την εν συνεχεία ένταξη του νοσοκομείου στο Ε.Σ.Υ..

Άρθρο 25.

Η αληθινή έννοια της διάταξης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 37 του ν. 1397/1983 είναι ότι στους γιατρούς που αποχωρούν από τα νοσηλευτικά ιδρύματα σε εφαρμογή των διατάξεων του πιο πάνω νόμου δεν καταβάλλεται αποζημίωση για κατάργηση θέσης ή καταγγελία σύμβασης ή άλλη αιτία, πλην της αποζημίωσης που ρητά αναφέρεται στην ίδια πιο πάνω διάταξη και που καταβάλλεται μόνο στους γιατρούς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 37 του ν. 1397/1983.

Άρθρο 26.

1. Οι αμειβόμενοι ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στην Α', Β' και Γ' Εθνική Κατηγορία και συνδέονται με ποδοσφαιρικές ανώνυμες εταιρείες και αθλητικά σωματεία, καθώς και οι ημιεπαγγελματίες ποδοσφαιριστές της Α' Εθνικής Κατηγορίας, ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο Ι.Κ.Α. για όλους τους κλάδους ασφάλισης (Σύνταξη, Ασθένεια, ΙΚΑ - Τ.Ε.Α.Μ.), καθώς και σ' αυτούς των οποίων τα έσοδα συνεισπράττονται από το ίδρυμα (Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Κ., Ε.Ε.). Οι Π.Α.Ε. και τα αθλητικά σωματεία υποχρεούνται επιπλέον σε καταβολή εισφοράς επαγγελματικού κινδύνου 1% για τους παραπάνω ποδοσφαιριστές.

2. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 26 του ν. 879/1979 (ΦΕΚ 56), καταργούνται.

3. Οι αμειβόμενοι ποδοσφαιριστές που αγωνίζονται στην Α' Εθνική Κατηγορία μπορούν με αίτησή τους, που θα υποβάλουν μέσα σ' ένα χρόνο από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, να αναγνωρίσουν στην ασφάλιση του κλάδου συντάξεων Ι.Κ.Α., χρόνο που απασχολήθηκαν σαν ποδοσφαιριστές πριν από την έναρξη ισχύος του ν. 879/1979, όχι όμως και πριν από τις 16.7.1975.

4. Επίσης οι αμειβόμενοι ποδοσφαιριστές της Β' και Γ' Εθνικής Κατηγορίας, καθώς και οι ημιεπαγγελματίες της Α' Εθνικής Κατηγορίας, μπορούν με τις παραπάνω προϋποθέσεις να αναγνωρίσουν το χρόνο που απασχολήθηκαν σαν ποδοσφαιριστές πριν από την ισχύ του ν.1469/1984 (ΦΕΚ 111), όχι όμως και πριν από τις 16.7.1975 για τους αγωνιζόμενους στη Β' Εθνική και από 7.10.1982 για τους αγωνιζόμενους στη Γ' Εθνική και τις 2.7.1982 για τους ημιεπαγγελματίες της Α' Εθνικής Κατηγορίας.

5. Η αναγνώριση του χρόνου σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 γίνεται με καταβολή από τον ασφαλισμένο των εισφορών του κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου, που υπολογίζονται στο τεκμαρτό ημερομίσθιο της 12ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως αυτό ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

6. Ο αναγνωριζόμενος χρόνος δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή την προσαύξηση της σύνταξης πριν από την ολοσχερή εξόφληση του προβλεπόμενου ποσού εξαγοράς.

Άρθρο 27.

Η προβλεπόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 172/1974 προθεσμία, που παρατάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 14 του ν. 1276/1982 και με την παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1469/1984, παρατείνεται για έξι ακόμη μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 28.

1. Οι υπάλληλοι πολιτικών κομμάτων, και μέχρι 5, που αντιπροσωπεύτηκαν στη Βουλή κατά την περίοδο από 31.3.1946 μέχρι 21.4.1967 και από 31.12.1978 μέχρι 31.12.1985, μπορούν με αίτησή τους, που θα υποβάλουν μέσα σε έξι μήνες από την ισχύ του άρθρου αυτού, να αναγνωρίσουν στην ασφάλιση του κλάδου σύνταξης του Ι.Κ.Α. το χρόνο που απασχολήθηκαν στα κόμματα και δεν ασφαλίστηκαν.

Σε περίπτωση θανάτου του υπαλλήλου, το δικαίωμα αναγνώρισης ασκείται από τα οριζόμενα στη νομοθεσία μέλη οικογένειας.

2. Η αναγνώριση του χρόνου θα γίνεται με καταβολή από τον ασφαλισμένο των εισφορών του κλάδου σύνταξης εργοδότη και ασφαλισμένου, που υπολογίζονται στο τεκμαρτό ημερομίσθιο της 6ης ασφαλιστικής κλάσης, όπως αυτό ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.

Ο ασφαλισμένος, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα με την εξαγορά του χρόνου ασφάλισής του, συνταξιοδοτείται. Η εξόφληση του προβλεπόμενου ποσού γίνεται σε 18 ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

3. Η υπηρεσία των παραπάνω προσώπων αποδεικνύεται με βεβαίωση του προέδρου ή γενικού γραμματέα του κόμματος ή, σε περίπτωση θανάτου τους, με βεβαίωση από δύο τουλάχιστον πρόσωπα που διετέλεσαν βουλευτές του κόμματος.

Σε περίπτωση ελλείψεως των παραπάνω προσώπων, η απασχόληση αποδεικνύεται με υπεύθυνη δήλωση του ίδιου του ενδιαφερομένου και όμοιες δηλώσεις ή καταθέσεις δύο οποιωνδήποτε βουλευτών της περιόδου που αντιπροσωπευόταν το κόμμα στη Βουλή.

Σε περίπτωση υποβολής αιτήσεων αναγνώρισης από περισσότερους των πέντε για κάθε κόμμα ενδιαφερομένους, δικαί-

ωμα αναγνώρισης έχουν οι πέντε μεγαλύτεροι κατά σειρά ηλικίας.

Άρθρο 29.

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.) υπάγεται και το τακτικό προσωπικό που υπηρετεί στους Οργανισμούς:

α. Ταμείο Προνοίας Δικαστικών Επιμελητών.

β. Ταμείο Προνοίας Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

2. Από την ημερομηνία υπαγωγής του προσωπικού αυτού στην ασφάλιση του Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α. διακόπτεται η ασφάλισή του στο Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, ο δε χρόνος ασφάλισής του σ' αυτό λαμβάνεται υπόψη σύμφωνα με τις διατάξεις της διαδοχικής ασφάλισης.

Άρθρο 30.

Για την ασφάλιση του προσωπικού που αναφέρεται στο προηγούμενο άρθρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν.δ. 980/1942 (ΦΕΚ 24), όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν.

Άρθρο 31.

Στο τέλος της παρ. 4 του άρθρου 7 του ν.δ. 4114/1960, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 10 του ν. 1090/1980, προστίθεται παράγραφος, που έχει ως εξής:

«5. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου δεν έχουν εφαρμογή σε πρόσωπα που ήταν ήδη ασκούμενοι δικηγόροι κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4114/1960.

Τα παραπάνω πρόσωπα θεωρούνται ότι υπάγονται στην ασφάλιση του ταμείου από το χρόνο έναρξης άσκησης ασφαλιστέου στο ταμείο επαγγέλματος μετά τη συνταξιοδότησή τους από το Δημόσιο, ν.π.δ.δ. ή οποιονδήποτε άλλον ασφαλιστικό οργανισμό.

Η εξόφληση των εισφορών που τυχόν δεν έχουν καταβληθεί γίνεται με το ποσό της ισχύουσας εισφοράς».

Άρθρο 32.

1. Στο τέλος των άρθρων 12 και 37 του α.ν. 1854/1951, όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα και όπως ήδη ισχύουν (άρθρα 12 και 37 του π.δ. 1041/1979), προστίθενται παράγραφοι, οι οποίες παίρνουν αριθ. 11 στο άρθρο 12 και 9 στο άρθρο 37, με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν εφαρμογή και για υπαλλήλους οι οποίοι, πριν διοριστούν στο Δημόσιο, είχαν απασχοληθεί στον ιδιωτικό τομέα και ασφαλιστεί σε ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης, στους οποίους συνεχίζουν ή συνέχισαν για ορισμένο χρόνο την ασφάλισή τους και μετά την ημερομηνία διορισμού τους στη δημόσια υπηρεσία.

Ο αναγνωριζόμενος παραπάνω χρόνος από το Δημόσιο παύει να θεωρείται χρόνος ασφάλισης στον οργανισμό που διανύθηκε».

2. Οι διατάξεις των άρθρων 2, 5 και 6 του ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180) εφαρμόζονται ανάλογα και στους υπαλλήλους της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 33.

1. Οι προθεσμίες του άρθρου 3 παρ. 2 του ν. 3163/1955 και του άρθρου 2 παρ. 2 και 3 του ν.δ. 4579/1966 για την υποβολή αιτήσεων από τους μόνιμους γιατρούς τακτικούς υπαλλήλους και υπηρέτες που υπηρετούν ή εξήλθαν ήδη από την υπηρεσία παρατείνονται από τη λήξη τους μέχρι 31.12.1987.

2. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 1 και 2 του ν. 1395/1983 (ΦΕΚ 126).

Άρθρο 34.

1. Μισθωτοί οδηγοί των αστικών και υπεραστικών λεωφορείων δημόσιας χρήσης, που ήταν και συνιδιοκτήτες και για την απασχόλησή τους ως μισθωτών οδηγών έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α., θεωρούνται ασφαλισμένοι του Ιδρύματος από την ισχύ της διάταξης του άρθρου 4 του ν. 729/1977 (ΦΕΚ 314) μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, εφ' όσον συνεχίσουν εφεξής την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α. μόνο με την ιδιότητα του μισθωτού οδηγού και δεν είναι παράλληλα συνιδιοκτήτες.

2. Συντάξεις, που έχουν απονεμηθεί στα πρόσωπα του παρόντος άρθρου από το Ι.Κ.Α. με συνυπολογισμό και του χρόνου της προηγούμενης παραγράφου του άρθρου αυτού, δεν ανακαλούνται.

Άρθρο 35.

Η προθεσμία που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 22 του ν. 1539/1985 παρατείνεται για ένα ακόμη έτος, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 36.

Στο τέλος της περίπτωσης α' της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 997/1979, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 1276/1982 και ισχύει, προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. — Τ.Ε.Α.Μ., που υπάγονται στις διατάξεις του ν. 612/1977 (τυφλοί) και έχουν συμπληρώσει στην ασφάλισή του τουλάχιστον 250 ημέρες ασφάλισης, δικαιούνται να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους στο Ι.Κ.Α. — Τ.Ε.Α.Μ. ανεξάρτητα από όριο ηλικίας, τη σχετική δε αίτηση μπορούν να υποβάλουν οποτεδήποτε μετά τη συνταξιοδότησή τους από το φορέα κύριας ασφάλισης».

Άρθρο 37.

Στους γονείς ή τον επιζώντα από τους γονείς του Σωτήρη Πέτρουλα, που σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια των γεγονότων που ακολούθησαν την αποπομπή της Κυβέρνησης της Ενώσεως Κέντρου τη 15η Ιουλίου 1965, απονέμεται μηνιαία προσωπική σύνταξη σε βάρος του Δημοσίου, ίση με το κατώτατο ποσό που καταβάλλεται στους συνταξιούχους του Δημοσίου.

Ημερομηνία έναρξης καταβολής της ανωτέρω σύνταξης ορίζεται η πρώτη του επόμενου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Άρθρο 38.

Στο τέλος του εδαφ. γ' της παραγρ. 3 του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68) προστίθεται η παρακάτω διάταξη:

«Ειδικά για τον Ο.Γ.Α. η προσαύξηση που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο από της ισχύος του νόμου αυτού ισούται με την εκάστοτε καταβαλλόμενη ανώτατη μηνιαία σύνταξη του Ο.Γ.Α.».

Άρθρο 39.

1. Ασφαλισμένοι και συνταξιούχοι του Ταμείου Συντάξεων Αυτοκινητιστών (Τ.Σ.Α.), των οποίων τα ιδιόκτητα αυτοκίνητα λεωφορεία δημόσιας χρήσης έχουν εκμισθωθεί στην Επιχείρηση Αστικών Συγκοινωνιών σε εφαρμογή των διατάξεων του ν. 588/1977 (ΦΕΚ 148), θεωρούνται από την ημερομηνία της εκμίσθωσης μέχρι την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, ότι είναι χρήστες και εκμεταλλευτές των αυτοκινήτων αυτών και υπάγονται στην ασφάλιση του Τ.Σ.Α..

Χρόνος, για τον οποίο έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές στο Τ.Σ.Α. από τα πρόσωπα αυτά, θεωρείται χρό-

νος υποχρεωτικής ασφάλισης και οι εισφορές που καταβλήθηκαν δεν αναζητούνται. Εισφορές που δεν καταβλήθηκαν δεν αναζητούνται, μπορούν όμως οι ενδιαφερόμενοι να τις καταβάλουν με το ασφάλιστρο που ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής και μέσα σ' ένα έτος από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

2. Τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους στο Τ.Σ.Α. μέχρι να συμπληρώσουν τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

3. Οι συντάξεις που χορηγήθηκαν στα πρόσωπα της παρ 1 και ανεστάλη η καταβολή τους θεωρούνται ότι νόμιμα ανεστάλησαν και η επαναχορήγησή τους αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα της παρ. 1, για τα οποία έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Άρθρο 40.

1. Μισθωτοί οδηγοί αυτοκινήτων ή ιδιοκτήτες αυτοκινήτων, που κατά τη χρονική περίοδο από 21.4.1967 μέχρι 24.7.1974 τους είχε αφαιρεθεί η επαγγελματική άδεια ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης ή η άδεια κυκλοφορίας αυτοκινήτου δημόσιας χρήσης για πολιτικούς λόγους με απόφαση ή διαταγή δημόσιας αρχής, μπορούν να αναγνωρίσουν το χρονικό διάστημα από την αφαίρεση της άδειας μέχρι την επαναχορήγησή της ως χρόνο ασφάλισης στους οικείους οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης, εφόσον για το χρόνο αυτόν δεν ασφαλίσθηκαν στο Δημόσιο ή σε άλλον ομοειδή οργανισμό.

Εάν ο χρόνος που αναγνωρίζεται μαζί με το χρόνο που πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του ταμείου είναι περισσότερος από το χρόνο που απαιτείται για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος κατά περίπτωση, ο επί πλέον χρόνος δεν αναγνωρίζεται.

2. Αρμόδιος οργανισμός για την αναγνώριση του πιο πάνω χρόνου είναι εκείνος στον οποίο ήταν ασφαλισμένος ο μισθωτός οδηγός ή ιδιοκτήτης αυτοκινήτου κατά το χρόνο της αφαίρεσης της επαγγελματικής άδειας ικανότητας οδηγού αυτοκινήτου ή της άδειας κυκλοφορίας αυτοκινήτου.

Σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου ή συνταξιούχου το δικαίωμα για την αναγνώριση του χρόνου παρέχεται στα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου του.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος θεωρείται ως χρόνος πραγματικής ασφάλισης, τα δε οικονομικά αποτελέσματα αρχίζουν από τον επόμενο μήνα εκείνου που υποβάλλεται η αίτηση για αναγνώριση. Η αναγνώριση του χρόνου που αναφέρεται στο άρθρο αυτό γίνεται χωρίς την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών.

Άρθρο 41.

Στο τέλος του άρθρου 49 του ν. 1539/1985 (ΦΕΚ 64) προστίθεται παράγραφος, που έχει ως εξής:

«Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν εφαρμογή σε όλα τα πρόσωπα που απασχολούνται με το κομμάτι (φασόν) για λογαριασμό μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων».

Άρθρο 42.

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 1539/1985 προστίθεται διάταξη, που έχει ως εξής:

«Όσοι απασχολήθηκαν σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα δικαιούνται να αναγνωρίσουν τον αντίστοιχο χρόνο ως χρόνο ασφάλισης σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, εφόσον προβλέπεται από τη νομοθεσία του φορέα ένταξης η ασφάλιση αυτή, καταβάλλοντας οι ίδιοι τη διαφορά της εισφοράς (ασφαλισμένου και εργοδότη)».

Άρθρο 43.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 17 Νοεμβρίου 1986

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠ. - ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	**ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ**
ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ	**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Α. - Μ. (ΜΕΛΙΝΑ) ΜΕΡΚΟΥΡΗ	**ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 20 Νοεμβρίου 1986

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ